

Miquel Edo

Visat núm. 12
(octubre 2011)

per Sara Serrano Valenzuela

Miquel Edo i Julià (Martorell, 1966) és professor de la Facultat de Traducció i d'Interpretació de la UAB. S'ha dedicat a l'estudi de la recepció i de la influència de la literatura italiana i ha col·laborat assíduament en la recepció actual d'aquesta, sobretot a partir de la traducció d'autors poc coneguts per a nosaltres.

Luigi Pirandello, Carlo Lucarelli, Paolo Ruffilli, Giuseppe Capograssi, Vittorio Sereni i l'anònim *Ariodante* en una adaptació feta per al Teatre del Liceu són alguns dels noms representatius de les aportacions en traducció que ha fet Miquel Edo. Ell mateix afirma que aquestes traduccions pretenen contribuir a una recepció de la literatura italiana en l'actual catalana, reforçant els ponts de contacte entre dues literatures que mantenen un diàleg des de fa segles. L'interès per aquesta recepció i la predilecció pel gènere poètic van comportar que l'any 2000 fundés el projecte «Líquens», una col·lecció de poesia traduïda de l'editorial Galerada.

La seva trajectòria es remunta fins al segle XIX per estudiar les influències dels autors italians tant al segle XIX com al XX. La seva mirada s'ha fixat en la influència catalana, però també ha comparat el bagatge italià en la literatura hispànica i llatinoamericana. Pel que fa a la recepció catalana, ha publicat *Carducci a la literatura catalana: recepció i traduccions* (2007) i *Nova bibliografia carduccianna* (2007), ha escrit el pròleg a la *Cronologia i bibliografia pirandel·liana* (2008) i ha col·laborat en *La traduzione della letteratura italiana in Spagna (1300-1939)* (2007) i en el congrés i la posterior publicació de *Strategie di Montale. Poeta tradotto e traduttore*.

En alguns casos, l'estudi de la recepció i la traducció d'alguns escriptors l'han conduït irremeiablement a la crítica estrictament literària, és a dir, sense la mediació d'altres llengües. Val a dir que en el cas català també s'ha dedicat a Salvador Espriu, col·laborant en la publicació de l'edició crítica de les *Obres completes* (1997 i 2002).

Doctorat en filologia romànica, ha estat professor de la Universitat de Barcelona i és professor de la Universitat Autònoma de Barcelona actualment, en què ha dirigit diverses vegades el postgrau de traducció literària. Ha col·laborat en diferents edicions dels Talleres Internacionales para Jóvenes Traductores y Escritores de Tarazona, i ha escrit els articles «Del registre al gest. Punts crítics en la traducció d'òpera italiana al català i al castellà» i «La rima, obstacle i repte en la traducció de llibrets d'òpera» sobre les traves que presenta la traducció.